

על קידש מזדש מזילדן במילדן

דזא מדבר עברית לאחד הצברים, מנהל קידוש-נפש במדבר יהודה, ודוא — "מבוסס לאורך כל החזית"

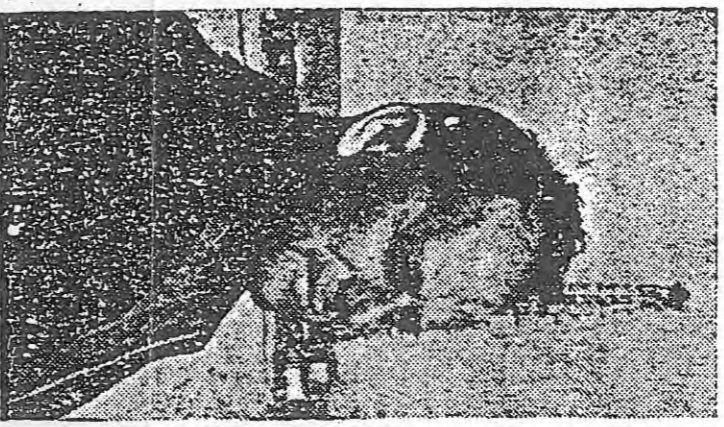
— מאת מנחם תגרסי —

ליר בריכה-סלע שבכניש באר-שבע — סדום נוספת בפמתיע מבר ניה ה"פטיישן" הכרירה את דר-המלה ופנה לכיוון צפר-מערב, אל בין נקודת מולדת. עץ מורה היא הולגה מתחום ה"מרכבה" פולשת להוד שממה מרבית מברקה. כאן עדיין שולט הגב האמיתי; זה שפרם בוהר בלוגיות אפלט נקשרו, זה שנופ מרס ה"השחה" כנחשו צינורות המים, כמעצבות-ירק וכלכלה-צברות. כאן שולט עדיין אותו נגב יבש ופיר שאפקיו רחוקים ועציים מקומחים; זה שגב-עוהר המתגורת דלת וערומות; זה שרמות כלשהי הגעה כמרחו משר לה לארזה המקודרת על פני מים שלווים.

כאן עדיין חולל לפנוש את הברווי האמיתי שטרם המתכנס עליו מנהג-קום ומולדת-אבות שטרם ירה על ראשו פורענות ה"צביליות" של באר-שבע. אותו יצור דקיק, כחוש, המכונס בחור ברזן והחם, שמתן לידת ועל עצם הוה הזה טרם ידע בשלר רחצה; אותו ברודרנו ששינוי כנרות להפארת על אף שמעולם לא חשו את טעם המרקחת הרפואית; זה הנורן מוון ברוח, העשיר ומתפלג בומו וכטבלנות.

ואיש שליך הגנה בלע את הנוף וה מרחי שבכאן בתאוה רכה, על לפני שנה היה נוף זה ידוע לי במשורפל ובמעוות, רק בחור ספרי לילות אקסויים שה חפר הגוף הזה לנחם חוקן, הוא חי בר חלקי על פני כשר טריבתי נמי השוכני. בכיסו הוא נושא תעודה האומרת כי מן שלמה שפר לחור על התעודה ועל מעמד העברתי והכלכלי ואיתו, ונצאת למדינת ישראל.

לפני שנה וכמה חודשים היה בכיסו תעודה אחרת, שהצגה את נושאה כאיש מרכז הנפש המליני, אבל כשרק נפתחו הסקים הראשונים בשירי אותה ארץ, שח שלמה שפר לחור על התעודה ועל מעמד העברתי והכלכלי ואיתו, ונצאת למדינת ישראל.

יהודה קדוש, מנהל קידוש באר-שבע

רק נפס עם חלב-אמו

שלמה שפר, מהגורס של מרות, נפסא" ונחה חודש. מפרו על עצמו כי את הנפש יגן עם חלב אמו. אכתי היה פועל קידוחים ונאז למר על דעתו ראה שלמה בתעסוקתו ובא משור נוסף. מאחר שבתורו ה' קידוחים נעשה בסביבת מוריהם, היה חנוך יהודי מכלל הרבה משורות הפנאי שבו בן מגדלי הפלדה ואימולי לוגייה ברצון רב היה חולל מדי יום ניומו אל שדות הקידוח להביא את אהותו אל האב שם באותם שדות-שמן עשירים. ב-חור לפני המנועים והמכונות נפעלה בחור ירהות העינים של חני שהו הפורז מ' מעבה האדמה, וכך הגעה את החליפה הנפס"י, שם נפי שהוא אומר, נמרל הנפש בדם.

כחסיים בשנת 1934 את הנכנסיה, חלר-בוח"י היל כדבר המכוון סאלני להיות פיר על בשדות הנפש, לחור שעות העבודה ומדינה עם חלב אמו. מאחר שפניו רות שוקע בלימוד עמלי מוקף שפע מפ' זהו מקצועי וחיובליים של נפס. הוא אהב את הנפש, את משחק והאור-המדעי והלרוו ברדיפה הסומאית אחריה.

כשכבשו הרוסים את חלקם בפולין, חש-תלכו בו על שדות הנפש, שליך לשנות קלו ה"בוטים" הסובייטים בשלמה שפר, נכחו מדי כי למיניהם נמחה נפס במי מביה. הם מיהלו לשלוח אותו להשתלחה בה חצי שנה על חשבונם, כשכבשו ה' לומינו את הסביבה נלקח הנפסא והערל סוד, על שהחליה להימלט ליער ולהצטרף עם כל חיהו פולנים בשלוי ההובשו לרצח. הנפש, הנונס לרכבה שהובלה מטר-כרפיה אל חור בומבה, באחה ה' אחיה הוצייה להמקל מקלונו ולהגיע אל הקטר, שם קיבל מוטימיק כל עבודה, יד והחל עובד. מקרון לקרון בהעמקו מדי מ' על רכבה תרדנו את הנפלים, המשוכלו ונרמייים לא חנו רכנס אליו לשתיים אל חקרן האחרון חטיל את כליו ונמלט אל היער הקרוב

שש שנות התורצות

כעבור שבעיים שבו הולטים אל ה' סביבת, שלמה שפר יצא מהמזאו, חור אל שדות הנפש ב-1944, עם הרס-ליצאיה והאשונה ונש את מקומו ועבר לחומה של פולין. שלטונות הנפש הפולניים קירב לוח בוועות פתוחות, אפשרו לו לוח מתח במקצועו כתום איב שיגס חוסר כמתנס כלרות ונפס.

כשפוצו השמעות הראשונות על אפי שדות של וגירה למדינת ישראל, נוסו שלמה שפר למשרד המזאים לא יתחדו ו' זופעס הראשונה שבקר באחור משרד. כמ ש' ש' השנים האחרונות היה כל לאחור משרד אחת למנה הודשים כדי לחזור ול-בלק רשיון יצאה למדינת-ישראל. והיך שהחוקים את בקשותיו ומכתביו הועבה ו' גולל באופן קבוע, הוא לא שעה לידיתו

הוא ק
4.12.1958

מעמיקים — סימני נפש

סמונה הקידוח שבאר-שבה — כלל מ' תורה הקידוח: המכלל וסביבו מיינו ע' עולמים והשנה כלול מוקף וקווי-בשנתו. נברלים כמרבלי עבודה מותהיים, קיובלי כהתה, סובבים על ושמ בכל מ-ציון מ' כל נוהל גיבסו מתוחנצ ובחידות.

שהייתה שעה נציגים ליר מנור הקידוח נוצרים באום היום. קימאם כ- צינה הלילה בשתיים-עשרה השעה נתנה לוח שינים, אחת לשעה ימים מתסיס על ארבו המכונת ומפליגים אל מניפ הארץ והלימה

יפס וליילה רזומים מנוע-התנען שאצל מנור-הקידוח. מערכת ה-איידאן-525 נוחת במסיקי, כרוס ש' והאמה ללא ה' מונט או אס מליש המקה אל מעמקים ולתיטיים, קילומטר קילוסטר ומטחז — והאיש העיקי שאצל המנהל משרד-לחור ולהטיק את האומל, אחת למת שעות ממנורר מבטייל-האלותו שבצירוף המשרד תל-אביב שואלה מה גיבסו, מסוה חור את, לרשמה, בקשורה, גיאולוג בקלונו מפעול מנופ לונט משפורי מודה אלקסי ררויים, שוקף שברירי סלי-מפעקים, וורה המינסות ורושם תנונות.

לעתים רחוקות עובדת רוח אחרת ב' מנוה פתאים סלונ ושיעונו והביירוה הנכאה מהמנוצרים הקשיחים ונרק שרון ניצו מילונים — לשמלגלטי סיימט נפס זה ארעק באשר הגיע האומל לעומק של 1380 מטרים, זה אייר בשניה כאשר ה' גיע לעומק של 1530 מטרים אבל לוי אהיה טמנים מעודים וגירס, ולפער הוסיק ולאימל במסעו האשי אל מנקיים. נוספים כל דקע במסעו של איזמל זה אל מעט קי הארמה עולה תועפות. כל דקע מקרבה אותו לקרחה מעצנה הסוד ומעמדים על חו המכונות את המנור ומעמדים על סוכותו ויקרח התעוקה הכבושה והאחר זה גתנספת לשמוע את זעקת המכרוו של איש והמטבת: נכפם !

כאן — הכל יודר טוב

ומהגוס הנפש שפר הריכה עד מרה כי הוא עולה-חודש מיוה בסינו, ולא רק בשל קמצונו יצא-הדופן, הוא אחר מנפס הוא מסוכן וסבלי יצאנו את כל גיונו ה' מ-לגאנו, הרווחים כדבר ואח כל כוסיו הלשוו הפתח מקובלים, כשנא מתנה עצמו כעולח חודש ומצוי נבאר שנה אחת טוב איש שיח לי חלה שמה כ' הוא אחר מבין המעטים המצויים בארץ ופס כ' לצר והמלתי מהפ מלא כי הם שבער-צעו ל-אחר כל החיות, הוא שבער-צעו מנו, מתנה צברוהו, מהלפסיס ו' מנו מנונים עליו, הוא מכרוי על על אף ומשי כורה התבחה מאר שקיבל בפולין חר' כי בהשונאה לידלתה עם — שהנחבה ב' מקומו למנויים כשורבים מאר — חלר שה' דודה שקיבל כאן ממסורות הקליטה רחבו ונחת יומי.